

הודעה משותפת

שלושים סוכנויות סיוע בינלאומיות: "אסור שניכשל בעזה"

1. ActionAid
2. Alianza por la Solidaridad
3. DanChurchAid
4. Diakonia
5. Handicap International
6. Helpage International
7. Medical Aid for Palestinians (MAP)
8. Médecins du Monde
9. medico international
10. Mennonite Central Committee
11. Movement for Peace – MPDL
12. Norwegian Church Aid
13. Norwegian People's Aid
14. Norwegian Refugee Council
15. Office of the Humanitarian Coordinator and UN Resident Coordinator
16. Oxfam
17. Première Urgence – Aide Médicale Internationale
18. Rebuilding Alliance
19. Save the Children International
20. Secours Islamique France (SIF)
21. Terre des Hommes Foundation
22. The Kvinna till Kvinna Foundation
23. The Swedish Organisation for Individual Relief
24. UN OCHA oPt
25. UN OHCHR
26. UN Relief and Works Agency (UNRWA)
27. UN Women
28. World Food Programme
29. World Health Organization
30. World Vision Jerusalem - West Bank - Gaza

(26 בפברואר 2015) - חצי שנה חלפה מאז הפסקת האש שהביאה ב-26 באוגוסט 2014 לקצם יותר משבעה שבועות של לחימה בין כוחות ישראליים לארגונים חמושים פלסטיניים ברצועת עזה. כסוכנויות או"ם וארגונים בינלאומיים לא ממשלתיים הפועלים ברצועה, אנו נחרדים מן ההתקדמות המוגבלת בשיקום חיי הנפגעים ובטיפול בגורמים שבשורש הסכסוך.

המצור שהטילה ישראל נמשך, התהליך המדיני משותק, ועמו הכלכלה, ותנאי החיים הוחמרו. השיקום והתיקון של עשרות אלפי בתים, בתי חולים ובתי ספר שניזקו או נהרסו בלחימה מתקדמים למרבה הצער באיטיות רבה מדי. כמו כן, התחדש הירי הספוראדי של רקטות בידי ארגונים פלסטיניים חמושים. בסך הכול העמיק היעדר ההתקדמות את רמות הייאוש והתסכול בקרב האוכלוסייה, שיותר משני שלישים ממנה הם פליטים פלסטינים.

תנאי החיים בעזה היו בכי רע גם קודם לסבב הלחימה האחרון. רוב התושבים לא היו מסוגלים למצוא מענה לצרכי המזון שלהם, ויותר משבע שנות מצור פגעו קשות בגישה לשירותים בסיסיים, לרבות בריאות, מים ותברואה.

אולם, מאז יולי חלה הידרדרות דרמטית במצב. בעונת החורף הנוכחית, כ-100 אלף פלסטינים עדיין עקורים, ומתגוררים בתנאים קשים בבתי ספר ובמחסים מאולתרים שלא נועדו לשהות ממושכת. הפסקות חשמל יזומות נמשכות עד 18 שעות ביממה. המתרחשות גוברת אף יותר מכך נוכח אי-תשלום משכורות עובדי המגזר הציבורי והיעדר ההתקדמות בממשלת האחדות הלאומית. ההגבלות הקשות המוטלות על תנועה משמען שרוב 1.8 מיליון התושבים לכודים במובלעת החוף, בלא כל תקווה לעתידם.

מי שנושא בעיקר עול הסבל הם הפגיעים והחלשים מכול, בהם הקשישים, הנכים, הנשים וכמעט מיליון ילדים, שבפרק זמן קצר בן שש שנים חוו סבל בל יתואר במהלך שלושה סבבים עיקריים של עימות. לילדים אין גישה לחינוך איכותי, ויותר מ-400 אלף מהם זקוקים לתמיכה פסיכו-חברתית מידית.

בהקשר זה, הקהילה הבינלאומית אינה מספקת לעזה די סיוע. מעט מאוד מתוך 5.4 מיליארד הדולר שהובטחו בקהיר הגיעו לעזה. הסיוע במזומן למשפחות שנתרו חסרות כול הוקפא, וסיוע חיוני אחר אינו זמין בשל חוסר מימון. אם לא תחול ההתקדמות והגורמים שבשורש הסכסוך לא יטופלו, השיבה למעשי האיבה תהיה בלתי נמנעת.

על ישראל, ככוח הכובש, מוטלת החובה העיקרית לכבד את זכויות האדם, ועליה לציית למחויבותה מתוקף המשפט הבינלאומי. במיוחד, עליה להסיר לחלוטין את המצור, במסגרת החלטה 1860 (2009) של מועצת הביטחון של האו"ם. יש לחזק את הפסקת האש השברירית, ועל הצדדים לחדש את המשא ומתן על מנת להגיע להסדר כולל של הסוגיה הישראלית-פלסטינית. על כל הצדדים לכבד את המשפט הבינלאומי, ויש להעמיד לדין את האחראים להפרות. נשיאה באחריות והקפדה על המשפט ההומניטרי הבינלאומי ועל משפט זכויות האדם הבינלאומי הם תנאים מוקדמים הכרחיים לכל שלום בר-קיימא. כמו כן, הכרחי שמצרים תפתח את מעבר רפיח – צעד דחוף במיוחד במקרים הומניטריים – ועל התורמים לממש את הבטחותיהם.

אסור שניכשל בעזה. עלינו לממש את חזון הפיכת הרצועה למקום שניתן לחיות בו ולאבן פינה של שלום וביטחון באזור כולו.

* * *

לפניות התקשורת: חייאת אבו-סאלח, משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים, 054-3311-816, abusaleh@un.org
כריסטופר גאנס, סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, 054-240-2659, c.gunness@unrwa.org
ווילו הסק, AIDA, 054-2851189, willow.h@aidajerusalem.org